

jegye 72 kor., Vegyes kiadások 341 kor. 90 fill., Összes költség 4792 kor. 69 fill.

12. *Igazgatóságunk* Pavelits Ignác rendes tag elhalálozásával özvegyének 210 koronát adott ki alapszabályszerű özvegyi ellátás czimén. Az árvának pedig 42 koronát helyezett letétbe az illetékes árvaszéknél.

13. A taggyűjtő által aquirált tagok száma.

14. Pénzkezelés tekintetében az igazgatóság fenntartotta az eddigi postatakarék utjáni gyűjtés, Clearing utján a központi takarékbba átutalás bevált rendszerét.

A kezelési költségekre szükséges összegeket a választmányok saját bevételeiből számolják el s nyugták alapján a központi könyvelőség terheli meg a kezelési alapot. A központi kezeléshez kellő összegeket az igazgatósági tag chekjére a központi takarékb fizeti ki a jogtanácsos kezeihez, ki is a következő ülésen számol el az igazgatóságnak.

15. Az alaptőke kellő kamatoztatása különösen az által vált akut-kérdéssé, mert a pénzt kezelő intézet a kamatot 4 százalékról 3-6 százalékra szállította le. Ennek folytán az igazgatóság ingatlan vételét tervezte. Majd midőn e tekintetben nem jött létre megegyezés, a teljes biztosítékot nyújtó záloglevelek vásárlását határozta el, mely befektetés mellett az alaptőke 4 $\frac{1}{4}$ százalék kamatoztatása van biztosítva.

Ezekben adtuk öt évi működésünk vázlatos képét és kérjük egyesületünk részére a mélyen tisztelt szövetség jóindulatát és hathatós pártfogását.

A közgyűlés e jelentést egyhangú helyesléssel tudomásul vette.

Gundel János elnök: Mélyen tisztelt közgyűlés!

A napirend értelmében következik a tanonczügyi szakosztály évi jelentésének előterjesztése, miért is felkérem Glück Frigyes kartárs urat sziveskedjék e jelentést előterjeszteni. (Felkiáltások: Halljuk!)

Glück Frigyes: Mélyen tisztelt közgyűlés!

A központi igazgatóság és igazgatótanács imént előterjesztett évi jelentéséből a szövetség egyes szakosztályának tevékenységéről is kimerítő beszámolót méltóztatott hallani. Ezen jelentéshez kevés hozzáadni valóm van de mégis mielőtt e csekély munkának: a «*Budapesti szállodások, vendéglősök és korcsmárosok ipartársulata szakirányú tanoncziskolája*», a «*debreczeni és miskolci szakiskolák ismertetése*» bemutatásával foglalkoznék, méltóztatassanak megengedni, hogy újból és újból idézzem azt a fontos határozatot, melyet 1900. évben Aradon hoztunk s mely a tanonczoktatás országos szervezésére vonatkozott.

Hogy ezen országos szervezés a tanoncz-oktatásnál mily fontos, sem én, sem más kellőképp megítélni és méltányolni nem képes, de hogy a jövőben egész szakmánkat más irányba fogja terelni, már most is biztosra vehetjük; sőt ha a kartársi együttérzés és összetartás és iparunk szeretete nemcsak oly mérvben lesz meg, mint ma, hanem még fokozódni is fog, ettől remélhetjük, hogy a jövő a vendéglősökre nézve a jelennél sokkal jobb lesz.

E reményünk annyival inkább jogosult, ha meggondoljuk, mennyi küzdelem és mennyi fáradozás kell ahhoz, hogy jogos kívánságainkat és közérdekű törekvéseinket megvalósítsuk.

Nemcsak általában, hanem saját üzleteinknél is, melyeknek lebonyolítása oly fáradságos, napról-napra tapasztaljuk, hogy mily nagy akadályokba ütközik jogaink megvédése. Sulyosítja helyzetünket, hogy ezen jogok jórészt nem olyan természetűek, mint más iparágaké, — melyeket törvények és rendeletek pontosan és világosan körül irnak, — hanem olyanok, melyeket apránként és saját erőnkől kell kivívni, mert az illetékes körök a mi törekvéseinket nem tartják jogosaknak; nem, még amiről előbb szólottam a szakoktatás országos szervezését sem! *noha mi hangoztattuk legelőbb az iparoktatás szakosított alapra*

helyezésének szükségességét, s ezt az elvet a gyakorlati életben szakiskoláink létesítésével meg is valósítottuk és e mellett minden egyes kínálkozó alkalommal nem győztük eléggé hangoztatni azt, hogy nemcsak a mi iparunknál, de minden egyes iparágnál a legelső alapkö: a tudás.

Éppen ezért, mélyen tisztelt közgyűlés! midőn szeretett hazánk székesfővárosában a legutóbb lefolyt Szent-Istvánnapi iparostanoncz- és segéd- munkakiállítás alkalmával abba a milieube, abba a körbe láttuk magunkat illesztve, ahová tartozunk: *az iparosok közé*, — higvjék el — nagy meglepődés, az elégtétel és büszkeség érzése töltötte el mindnyájunk lelkét, mert most legalább országvilág előtt, de a hivatalos körök előtt is megállapították azt, hogy hová valók vagyunk. Magunk pedig rátaláltunk arra az utra, amelyen törhetetlen erővel és kitartással kell tovább haladnunk. És e kiállítás napjaiban, melyekben oly előzékeny munkatársakra találtunk, kikre büszkék lehetünk, megtanultuk, hogy ott lakozik az erő, a hol a munka egyesül.

Mindennek meg jön a maga gyümölcse; és ha most mi talán nem is fogjuk élvezni azt, azok, kik utánunk jönnek, kikről nekünk kell gondoskodni, annál bős gesebben fogják majd élvezni, és nem teljesítenék legszentebb feladatainkat, ha egy francia mondás szerint az lebegne szemünk előtt: *Aprés nous le deluge!*

Jó és szép eredményt értünk tehát el, de megállanunk még nem szabad!

A jövő munkásainak meg kell könnyítenünk az elismertetést. És e tekintetben még igen sok teendő vár reánk. Hiszen Magyarország kereskedelemügyi minisztere maga jelentette ki, hogy hazánk ipari fejlődése még igen kicsiny; nem áll olyan helyen, mint más európai államokban, utalván Angliára, hol minden egyes munka cél tudatos, és a hol az időt a szó teljes értelmében pénzzé változtatják. Amint mondják, mi még nem vagyunk ott, hogy az idővel annyira tudnánk takarékoskodni, hogy azt csengő pénzzé átváltoztassuk. De megjő ennek is az ideje, Mert mint a miniszter ugyanezen alkalommal kijelentette Németország példája után meg van adva rá a lehetőség.

Németország ipara és kereskedelme pár évvel ezelőtt még távolról sem állott oly magas fokon, mint a minőt Angliáé már régtől fogva elfoglal. Ma már mégis utól érte azt, más államokat pedig megelőzött.

A skolasztikus irány, a tanultság, a műveltség az, a schulmeisterkedés, melynek Németország e nagy haladás köszönheti.

Már majdnem mindenki gúnnyal nézett a folytonos schulmeisterkedés miatt nevetségessé vált német nemzetre, mely fiait nemcsak németeknek hanem schulmeistereknél is akarta nevelni. De ha nevetségessé tetszett is, mégis jó volt az, mert minden egyes tanult ember, az egész nemzet megtanult a maga útján cél tudatosan járni, s noha eleinte sántikált, lassan mégis előre haladott. Így érte először utól, majd pedig túlszárnyalta — Angliát es beleértve — az ipar terén Németország az összes nemzeteket.

Mit mondjak még többet a tudás, az iskolázottság hasznának bizonyítására?

Hisz tudom, hogy mindazokban, a kik itt jelen vannak, meg van a jóindulat iparunk fejlesztésének legfontosabb tényezője iránt! De ez nem elég. Ne tartsuk e jóindulatot magunkban, hanem oltsuk át azt másoknak: a rajtuk kívül állóknak is szívébe, lelkébe, hogy az valóságos közkinccsé válják.

Tehetjük ezt, mert mint már említettem, az idej iparossegéd- és tanonczmunka kiállításon mi is elnyertük az elismerés babérját. S az elismerésből az volt a legkedvesebb, a mikor a mi kedves, jó, ősz királyunk — a kit a magyarok Istene hazánknak sokáig tartson meg! —

a mi kiállításunkban izelte meg Tokaj nedűjét a haza és a magyar ipar javára üritvén poharát. Szálljon is annyi áldás hazánkra és iparunkra, ahány cseppből állott az a korty bor.

Szeretett kartársaim! A szakoktatás jelentőségének e rövid jellemzése után fel kell még említenem, hogy a míg tavalyi jelentésemben a szakoktatás országos szervezésének kezdő munkájáról szóltam, ez alkalommal, az itt bemutatott ismertető füzet révén már a szervezkedés eredményéről vagyok szerencsés jelentést tehetni. Két szakiskola nylott meg ez évben. Az egyik Debreczenben, a másik Miskolczon. Az eszmének mindkét helyen lelkes hívei akadtak. E szakiskolák állapotáról a tanoncziskolai kiállítás alkalmával kiadott ismertetésünk kellő tájékozást nyújt, és él bennünk a remény, hogy ottani kartársaink buzgalma mindkét iskolában a növendékek számát szaporítani, az iskolák megerősödését előmozdítani fogja.

A debreczeni iskolának 25, a miskolczinak 21, a budapestinek 267 tanulója volt; úgy, hogy mondhatom: szakiskoláinkat nyolcz év alatt 3500 tanuló látogatta. És ha ezek mindegyikéből nem is lesz világhírű szállodás, mégis 3500 tanult vendéglősfiunk van, kik közül több mint 300 külföldre is ment és kik iparunkat lelkes és modern szellemben fogják fel.

Mindezek után indítványozom, hogy Ő felségének a királynak, továbbá a kereskedelemügyi és a közoktatásügyi miniszter uraknak a szövetségi közgyűlés alkalmából fejezzük ki a hódolatunkat.

Továbbá, hogy a szakoktatás országos szervezése s új szakirányu tanoncziskolák létesítése érdekében intézünk újabb feliratot a magas kormányhoz.

Most pedig köszönöm türelmüket, melylyel előadásomat meghallgatták és kérem annak szives tudomásul vételét (lelkes éljenzés).

Juranovits Ferencz: Tisztelt közgyűlés! E kijelentéssel kapcsolatban, melyet azt hiszem, mindnyájan hálás köszönettel veszünk tudomásul, van szerencsém tisztelettel bejelenteni, hogy Szegeden is alakulófélben van a szakiskola. (Helyeslés)

Ausländer Gyula: Mélyen tisztelt közgyűlés! Én a szőnyegen lévő szakosztályi jelentést az ügyre nézve sokkal fontosabbnak tartom, mintsem hogy azon egyszerűen átsurranni lehessen. Sajnos, igen tisztelt Uraim! hogy a míg mi a szakiskolák alapításáról az imént elhangzott gyöngvörű jelentést oly nagy élvezettel hallgattuk, hazamenvén, itteni lelkesedésünkről mihamar megfeledekezünk. Büne ez a vendéglősnek, hogy elfogadja és lelkesedik a reform-eszmékért, de nem törekszik azok megvalósítására. Én, miután látom, hogy némely helyen milyen közöny mutatkozik a szakoktatás iránt, azt indítványozom az imént elhangzott előadói jelentés után; helyezük ez ügyben gyámság alá a vendéglősöket, vagyis a szövetség tanonczügyi szakosztálya vállalja magára a pinczér-szakiskolák létesítését az egész országban, kipuhatólván, hogy hol alkalmasak a helyi viszonyok a pinczér-szakiskolák létesítésére és mielőbbi felállítására.

Schubert Péter: Tisztelt közgyűlés! Mint a temesvári vendéglős ipartársulat elnöke becsületszavamat adom arra, hogy egy év múlva nálunk is meg lesz a szakiskola.

Gundel János elnök: mélyen tisztelt közgyűlés! miként a hangulatból látom, a mélyen tisztelt közgyűlés Glück Frigyes ur szakosztályi jelentését általános helyesléssel és örömmel tudomásul vette s azt hiszem, mindnyájunk érzését tolmácsolom, midőn azt indítványozom fejezzük ki hálás köszönetünket Glück Frigyes urnak jelentése előterjesztéseért. A tisztelt közgyűlés azt hiszem egyhangulag hozzá fog járulni Glück Frigyes urnak ahhoz az indítványához is, hogy Ő Felségéhez a királyhoz, valamint Láng és Wlassits miniszter urakhoz is hódoló, illetőleg üdvözlő sürgönyök küldessenek. Miért is felké-

rem Glück urat: sziveskedjék a sürgönyök megszerkesztéséről és elküldéséről gondoskodni. (Helyeslés.)

Végül pedig kimondom a határozatot, hogy a közgyűlés Glück Frigyes urnak a tanonczügyi szakosztály működéséről szóló jelentését köszönettel és egyhangulag helyesléssel tudomásul vette.

Együttal felkérem Barta Béla urat, mint az idegenforgalmi szakosztály jegyzőjét — miután Stádler Károly ur nem jelenhetett meg — sziveskedjék helyette az idegenforgalmi szakosztály működéséről szóló jelentést előterjeszteni.

Barta Béla: Tisztelt közgyűlés! midőn jelentésünket a tisztelt közgyűlés elé terjesztjük, tesszük ezt azzal gondos körültekintéssel, melyre a kezdet nehézségeivel küzdő szakosztályunknak feltétlenül szüksége van.

Idegenforgalmi osztályunk működésének alapkövét a gyakorlati eszmék megvalósítása képezi és tudvalevő dolog az, hogy a mint a múlt évben szövetségi tanácsunk határozatait az 1902. évi szeptember hó 27-én tartott közgyűlésünk egyhangulag elfogadta.

A határozat első pontja szerint szövetségünknek kötelessége lett volna egy önálló, több nyelven szerkesztett lapot indítani, melynek célja volna ismertetni a fővárost és az ország különböző vidékeit. Ezen lapot külföld mintájára szállodákban, az ország határain és a főváros közvetlen közelében a M. Á. V. összes vonalain a közönség közt ingyen szélesztésre helyeztük volna el.

Alighogy szakosztályunk ezen eszmével közgyűlésünkön a nyilvánosság elé lépett, a napisajtó jóakarattal elvitte e tervünket az ország minden részébe, sőt a napisajtó legnagyobb része elismerőleg nyilatkozott működésünk helyes irányáról és mi nyugodt lélekkel azt hittük, hogy szakosztályunkra is bátran alkalmazhatjuk a közmondást: «Ki mint vet, úgy arat.»

Csakhogy sajnos, az esetben nem így történt. Szakosztályunk elvetette az eszme magját és a magán üzleti spekuláció gyorsan felkapván az eszmét — szakosztályunkat megelőzve — megindított egy a mi célunkhoz hasonló ismertetőt, melynek terjesztésére a M. Á. V. igazgatósága kizárólagos jogot engedélyezett.

Szövetségünk így elesett egyik határozatunk végrehajtásától, miután mi a magán üzleti spekulációval semmi tekintetben nem tarthatunk lépést; sőt ha erre képesek volnánk is, erkölcsi reputációnk nem engedi, hogy versenyre keljünk bárminemű nyereségre alakult vállalattal.

Nagyon természetes ennél fogva, hogy nagylelkű szaktársaink, kik már előre is jegyeztek bizonyos összegeket erre a célra, fel vannak oldva az ez irányban vállalt pénzbeli befizetések teljesítése alól.

Határozatunk második pontja volt: egy művészi kivitelű album kiadása, mely a külföldi szállodáknek díjtalanul lesz elküldendő. Ezen határozatunkat sikerült végrehajtanunk és itt külön elismeréssel kell adoznunk a «Budapesti szállodások, vendéglősök és koresmárosok ipartársulata» elnökségének, választmányának és mindama társulati tagoknak, kik anyagi áldozatokkal támogatták törekvéseinket és lehetővé tették, hogy Budapest leírása című; magyar, francia és német nyelven megjelent kiadványt ujévi meglepetés gyanánt a «Szállodások nemzetközi egyesülete» összes tagjainak megküldhettük.

Elkényeztetett külföldi szaktársaink elragadtatással nyilatkoztak Budapest szépségeiről ezen albumból nyert impressió alapján és bátran elmondhatjuk, hogy ezen ismertetővel az idegenforgalom emelésének előnyös, hasznos szolgálatot teljesítettünk.

Mutatóul álljon itt néhány levél, mely külföldi szaktársainktól érkezett hozzánk:

Nagel a nizzai «Hotel des Anglais» tulajdonosa a következőket írja 1903. január 23-án kelt levelében: Betegségem által mindeddig akadályozva, csak ma nyílik alkalmam megköszönni ama szép emléket, melyet nekem az

oly szép városukban megtartott közgyűlésünk emlékeit megküldeni sziveskedtek. Sajnos, nem voltam oly szerencsés, hogy azon részt vehettem volna, amit annyival inkább sajnállok, mivel így attól is elestem, hogy igen tisztelt budapesti kartársaimat személyesen megismerhessem.

Szellemileg azonban ama szép napokat önökkel együtt éltem át.

Töpperwien Frigyes a ludwigsburgi Bahn Hotel tulajdonosa: Igen szép albumjok beküldésével nagy meglepetést szereztek nekem, fogadják érte legszívezebb köszönetem. Habár a közgyűlés idején — sajnós — nem tehettem meg az utat szép Magyarország felé, nem tartom kizártnak, hogy ezt később helyre hozhatom.

Ábel Ágoston a merani «Verein für Alpen-Hotels» igazgatója a következőket írja Glück Frigyeshez intézett levélben: Hosszabb üzleti elfoglaltságom által előidézett távollétem folytán csak ma nyílik alkalmam az alpesi szállodások egyesülete nevében hálás köszönetünket kifejezni, ama pompás emlék-albumért, melyben oly remek felvételek vannak szép városokról. Gondom lesz rá, hogy e könyv, mint barátságunk kellemes emléke, egyik szállodánk olvasó termében méltó helyre kerüljön.

Lochschmidt a stuttgarti Hotel Viktoria tulajdonosa a következőket írja: Teljes elismeréssel adózom a Szállodások nemzetközi egyesülete Budapesten tartott XXXI. évi rendes közgyűlése mélyen tisztelt rendező bizottságának s egyúttal őszintén sajnálom, hogy a közgyűlésen részt nem vehettem. Fáradozásainak egyik legfényesebb bizonyítéka a közgyűlés lezajlása után nekem küldött nagyszerű emlék-album. A midőn ezért, mélyen tisztelt kartársaim! legőszintébb köszönetemet küldöm, biztosítom önöket, hogy e szép művet mindig a legnagyobb becsülésben fogom tartani.

Lückerath Miksa az esseni Hotel Royal tulajdonosa írja: Fogadják legőszintébb köszönetemet a beküldött albumért. A közgyűlésen legnagyobb sajnálatomra nem vehettem részt, de annál jobban örvendek, hogy legalább ama szép napok egy kis emlékeztetője nekem is jutott.

A roncegnoi *Waitz* a következőket írja: Örömmel vettem Budapest nekem megküldött pompás emlékalbumát, melyért hálás köszönetemet küldöm a mélyen tisztelt rendező-bizottságnak, melynek barátságos kartársi figyelme oly jól esik.

Abler a schweningeni Hotel Curhaus tulajdonosa írja: A nekem megküldött albumért hálás köszönetemet küldöm a mélyen tisztelt bizottságnak és minden alkalmat fel fogok használni arra, hogy azt az önök szép városa és annak szállodásai javára hasznosíthassam. Legnagyobb sajnálatomra nem vehettem részt az ottani közgyűlésen, de a mi halad, el nem marad, mert reményem, hogy e veszteséget valamikor még helyrehozhatom.

Toepel Brunó a braunschweigi Hotel Metropole tulajdonosa írja: Hálásan köszönöm a küldött pompás albumot, mely első helyre kerül szállodám olvasó-termében. Nagyon sajnálom még ma is, hogy az Önök körében nem vehettem részt, az oly szépen sikerült ünnepségeken. Az ott jelenvoltakat pedig igazán irigylem. E szép album annál inkább szerez örömet és némileg kárpótlást is, fogadják újból hálás köszönetemet.

Hogy azonban az emlék-albumok mily nagy és méltó feltűnést keltettek és mennyire emelték külföldön hazánk és székesfővárosunk iránt az érdeklődést, legjobban kitűnik *Reich Vilmosnak* a mainzi hirneves Bahnhof-Hotel tulajdonosának következő tartalmu leveléből: A szállodások nemzetközi egyesülete budapesti közgyűlésének rendező-bizottsága a közgyűlés emlékére egy budapesti albumot adott ki, melyet az egyesületi tagok között osztottak szét. Minthogy egyébként is az egyesület tagjainak sorába lépni óhajtok, igen kérném, sziveskednék nekem ezen album egy példányát megküldeni.

Ilgén Artur münsteri szállodás a következőket írja:

Leghálásabb köszönetemet az egyesületünk XXXI. közgyűlésének rendező-bizottsága által küldött gyönyörű budapesti albumért. Reményem, hogy utam egykor még szép hazájuk felé vezet.

Frenz Vilmos a mainzi «Hof von Holland» tulajdonosa írja: Hálás köszönetemet a küldött szép albumért, melyet olvasó termemben helyeztem el. Végtelenül sajnálom, hogy a budapesti közgyűlésen betegségem miatt részt nem vehettem. Jóindulatukba ajánlva magamat szívből üdvözlöm mindnyájukat.

(Folyt. köv.)

Különfélék.

Budapesti ipari munkaközvetítő intézet. A budapesti ipari munkaközvetítő intézet választmánya f. hó 25 én dr. Radocza János elnöklete alatt ülést tartott. Az ülésen az elnök bejelentette, hogy az intézetnél az elmúlt 1903. évben 38506-ra emelkedett a munkás elhelyezések száma s ezen eredmény 4074 elhelyezéssel mulja felül az előző évi eredményt. A választmány az intézet hasznos tevékenységének ezen nagyarányu fejlődését, mint örvendétes eseményt vette tudomásul. Bejelentette továbbá, hogy a kereskedelmi miniszter ur a választmány által a vidéken létesítendő munkaközvetítő intézetek ügykezelési szabályzatán kívánt módosításokat jóváhagyta; a budapesti intézet ügykezelési szabályzatának 22-ik §-át pedig szintén a választmány javaslatára oda módosította, hogy az intézet «strájk és munkakizárás esetén az ezek által érintett munkaadóknak nem közvetít.»

Ezek után tárgyalás alá került a szakszervezeti titkárság című munkás szervezet képviseltetési jogosultságának kérdése. A választmányban ugyanis két szervezet képviseli a fővárosi szervezett munkások szakegyleteit. A szakszervezeti tanács és a szakszervezeti titkárság. Az előbbi hat taggal, a másik pedig kettővel.

A titkárság, melyhez főleg a vidéki mezőgazdasági munkások egyesületei tartoznak annak idején azért kapta meg a képviseltetési jogosultságot, mert akkor még két nagyon népes szakegylet is a titkárság kötelékébe tartozott. De ezek onnan a legutóbbi időben kiváltak és így most már a titkárságnak állítólag igen csekély összekötetésr van a fővárosi iparos munkás szakegyletekkel, sőt rendszeres egyesületi működést se fejt ki. Ezen állítások megvizsgálása és az igazság kiderítése végett a választmány Micseh Endre indítványára egy adhoc bizottságot küldött ki, hogy a vizsgálat eredményéhez képest javaslatot tehessen a választmány a keresk. Minister úrnak a titkárság képviseltetési jogosultságának további fenntartása esetleg annak megvonása iránt kérést intézzen.

Végül Grossmann Miksa választmányi tag indítványára nagyon heves vita után 18 szavazattal 14 ellen elhatározta a bizottság, hogy a budapesti és a vidéki munkás közvetítő intézetek szervezeti szabályzatába vétessék fel az a rendelkezés, hogy az olyan iparágakban, a melyek egy megállapított munkabér minimum, illetve árszabály fennállását igazolják, ne közvetítsenek az intézetek munkást az olyan munkaadóknak, akik a megállapított bérminimumot a közvetítendő munkás részére megadni nem akarják. Ezzel kapcsolatban Grossmann Miksa indítványának 2-ik része: mely szerint a választmány az összkormányhoz és az autonóm közhatóságokhoz azon kéréssel forduljon, hogy azok a saját üzemeikben, valamint az árlejtés útján kiadandó munkálatoknál a fennálló testületi bérminimumokat, illetve árszabályokat kössék ki, a többi szakmákra vonatkozólag pedig a munkaadók és munkások meghallgatásával bérminimumot, illetve munkabér árszabályzatot állapítson meg, is tárgyalatott, de el nem fogadtatott, mivel annak tárgyalására a választmány magát illetékesnek nem tartotta, hanem az határozatott el, hogy a felvetett indítványra, mint kiválóan fontos kérdésre a keresk. Minister úr figyelme felhívassék.

SEC

SEC

Talisman
TÖRLEY JÓZS. ÉS T^{SA}
Promontor
 (Budapest.)

óéposé.

Első Magyar Részvény serfőződe

BUDAPEST—KŐBÁNYÁN

Fennáll 1854 óta.

Az 1900. évi párisi világkiállításon collective a legnagyobb éremmel (Grand prix) kitüntetést nyert.

DISZOKMÁNY 1885.

JURY-TAG 1896.

Városi iroda: VIII. kerület, ESTERHÁZY-UTCZA 6. szám.

Ajánlja: ászok, király, márcziusi világos, márcziusi sötét, „bajor mód“, udvari „pilseni mód“, kétszeres márcziusi világos és sötét, valamint bak-söreit, továbbá saját töltésű palaczköreit gőzpasteurizáló készülékkel s a legújabb technikai berendezésekkel felszerelt **kőbányai palaczkör osztályából.**

==== Ezen a legújabb technikai berendezésekkel felszerelt serfőződének évi gyártási képessége 400,000 hektoliter. ====

Az ország minden részében sörraktárosok által vagyunk képviselve; nagyobb raktáraink Arad-, Szeged-, Miskolcz-, Kolozsvár-, Nagyvárad-, Nyiregyháza-, Temesvár- és Debreczenben vannak.

Hordósör-megrendelés: **Budapestre, telefon-szám 52—59.**

Hordósör-megrendelés: **Vidékre, telefon-szám 52—60.**

Palaczkör-megrendelés: **telefon-szám 56—58.**

LÖWENSTEIN M. (MIHÁLY)

ezégtulajdonos:

HORVÁTH F. NÁNDOR

cs. és kir. udvari szállító, József fhg. Ő cs. és kir. fensége
és Fülöp Szász Coburg Gothai herceg u kir. fensége
udvari szállítója.

Főüzlet: Fióküzlet:

IV., Vámház-körut 4. IV., Kishid-utca 7.

ajánlja nagy raktárát

mindennemű fűszer-árúkbán a legjobb minőségben; bel- és külföldi sajtokban, hus, hal, főzelék- és gyümölcs-conservekben, csokoládé, francia és magyar cognacban és pezsgőben, angol és francia különlegességeket finom konyhák részére; főző bort: Madeira, Marsalla, Sherryt.

Kizárólagos főraktár az

„Anglo Continental Thee Association“-nak
legjobb fekete teákban, valódi Jamaika rum.

Kivánatra árjegyzék bérmentve.

MATTONI-FÉLE

GIESSHÜBLER

legfinizáltabb égyényes

SAVANYU-KÚT

legjobb asztali- és üdítő ital,
kftűnő hatásnak bizonyult köhögésnél,
gégebajoknál, gyomor- és hólyaghu-
rutnál.

Mattoni Heurik, Karlsbad és Budapest

MATTONI
ERZSÉ-BET
SÓSFÜRDŐJE
BUDAPESTEN
(BUDÁN)

PEZSGŐ

CHAMPAGNER

LOUIS FRANCOIS & Co.

PROMONTOR.

Kitüntetések:

Páris 1889. EZÜST-ÉREM.
Nizza 1890. ARANY-ÉREM.
Lissabon 1890. Hors Concours és
NAGY DIPLOM
Temesvár, NAGY ARANY-ÉREM.

Auszeichnungen:

Paris 1889. SILB. MEDAILLE
Nizza 1890. GOLD. MEDAILLE
Lissabon 1890. Hors Concours und
GROSSES DIPLOM.
Temesvár GROSSE GOLD. MEDAILLE

Főképviselek: — General-Vertretung:

RUDA és BLOCHMANN

BUDAPEST, Akadémia-utca 16.